

ми, Джонъ, ты можешь да говоришь ибѣль пощѣ, и въ никоги не можешь ми доказа. Азъ ще ты попытамъ само, Джонъ, ще ли имашь сръдце да отпадешь сиромаша, кой-то умира отъ гладъ и мразь, отъ врата-та си зацо-то той іе беженецъ? кажи можешь ли направи това?

Ако смы дѣжны да кажемъ истинна-тѣ, нашій-тѣ Сенаторъ за бѣдѣ бѣше и много чловѣколюбивъ и мягкосръдъ, и нигоги не іе ималь сръдце да отпади сиромаша, а най гольмого зло за ніего бѣше че жена-та му знаіаше му слабость-тѣ и го настѣпи отъ онѣиѣ страна, отъ кой-то той не можіаше да ся забраня. За това той бѣ принуденъ да употреби всички-ти хитрости, кой-то сѣ измыслени, за да добиіе время, той въздышіаше, кашліаше, извлачіаше крѣпѣ-тѣ си изъ пазѣ-тѣ и истриваше очилата си. Г-жіа Бердъ като виждаше че положениіе-то на неприіатель-тѣ іе беззащитно не упусти да искара ползѣ отъ ніего.

— Азъ быхъ желала да видѣж какъ ще направишь ты такво иѣщо, Джонъ — Наистинѣж быхъ желала! да видѣж, ца примѣръ, какъ ще испѣдишь ты изъ кѣщи жена въ зимна снѣжѣкъ пощѣ, или може да іѣж уловишь и да іѣж запрешь въ тѣмниѣж. Ще ли можешь направи ты това?

— Наистинѣж това бы было тяжка дѣжность за мене, отговори Г.

Бердъ съ примврителевъ тоя.

— Дѣжность ли Джонъ, не дѣи произнася тѣиѣж думѣ! Ты знаіешь тѣрдѣ добрѣ че това не іе дѣжность — неможе да бѣде дѣжность! Кой-то иска да дрѣжи робове-ти си да не бѣгѣтъ нека ся обхожда добрѣ съ тѣхъ — Это моіе-то мнѣніе. Ако бѣхъ имала азъ робове [але ся надѣиѣ че никоги не ще имамъ] азъ быхъ гы научила да искѣтъ да бѣгѣтъ отъ мене или отъ тебе Джонъ, казвамъ ти никои не бѣгѣ отъ добро-то; а кой-то бѣгѣтъ, тѣ сѣ за оплакваніе горкы-те! Тѣ доста тегліѣтъ и отъ студъ и отъ гладъ, и отъ страхъ, та заръ и чловѣкъ трѣба да врѣви на сръциѣ имъ; и законъ или не законъ, а азъ никоги не ще гы прѣдавамъ, ако ми поможи Богъ!

Мери, драга мери, дай да поразсѣдимъ добрѣ!

— Азъ не обичамъ да разсѣждавамъ и най паче за такви предмети, Джонъ. Наши-ты политическы глави за да рѣшѣтъ най простый-тѣ и най ясны-тѣ въпросъ обыкаліѣтъ засуковатъ и най напokonъ кога доіде время да ся приведе въ дѣйствиіе тѣхно-то рѣшеніе тѣ и сами нехвѣщѣтъ вѣрѣж, че сѣ заврѣшили такво иѣщо. Знаіѣж Вы азъ васъ доста добрѣ, Джонъ. Ты невѣрвашь че іе правдивъ той-зи законъ, какъто невѣрвамъ и азъ, и ты не ще го дрѣжишь по добрѣ отъ мене.

Въ тѣиѣж критичесѣж минути ста-